

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudců Mgr. Marcely Uhříčkové a Mgr. Karla Ulíka ve věci

žalobce: **J. K.**
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 3. 2023,
č. j. 059150/2016/KUSK/OLPPS/ZAV,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Městský úřad Mělník (dále jen „správní orgán I. stupně“) rozhodnutím ze dne 3. 3. 2016, č. j. 20742/DSA/15/LEMI (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném do 30. 6. 2023 (dále jen „zákon o silničním provozu“) zamítl žalobcovy námitky proti záznamům bodů v bodovém hodnocení řidiče a potvrdil provedený záznam dvanácti bodů ke dni 18. 8. 2015.
2. Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) zamítl žalobcovo odvolání a potvrdil prvostupňové rozhodnutí, neboť shledal, že správní orgán I.

stupně nepochybil. Záznam dvanácti bodů v bodovém hodnocení žalobce coby řidiče byl proveden na základě pěti různých oznámení o uložení blokové pokuty za přestupky, jejichž skutkovou podstatu naplnil právě žalobce. Všechny body byly zaznamenány v souladu s přílohou zákona o silničním provozu. Žalovaný konstatoval, že žalobce nezpochybnil záznam bodů za jednotlivé přestupky, a proto správní orgán I. stupně v intencích rozsudků Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 39/2010-76 a č. j. 3 As 19/2011-74 nebyl povinen obstarat jednotlivé pokutové bloky, neboť oznámení o uložení pokuty byla dostatečným podkladem. Žalobcův zmocněnec zpochybnil náležitosti pokutových bloků pouze obecně a navíc nerespektoval zásadu koncentrace řízení. Správním orgánem I. stupně obstarané podklady se žalobci nepodařilo věrohodně zpochybnit. Obsah odvolacích námitek byl téměř totožný s obsahem námitek, s nimiž se vypořádal již správní orgán I. stupně, s jehož závěry se žalovaný ztotožnil. Žalovaný vzal za dostatečně prokázané, že žalobce ke dni 18. 8. 2015 dosáhl celkového počtu dvanácti bodů.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

3. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Žalobce namítá, že žalovaný nerespektoval odvolací důvody, nezabýval se jednotlivými důkazními prostředky, které byly součástí spisu, nebo některé důkazy jednostranně upřednostnil v neprospěch žalobce. Uvádí také, že žalovaný ignoroval navržené důkazy a návrhy, přičemž poukazuje na to, že v jiných skutkově obdobných věcech se správní orgány běžně zabývají jednotlivými pokutovými bloky a tím, zda mohou být podkladem pro zápis bodů do registru řidičů, přičemž dle žalobce není možné, aby tomu tak před jiným správním orgánem nebylo, neboť by byla dotčena rovnost účastníků. Žalobce v odvolání napadal způsobilost podkladů, na jejichž základě byly zaznamenány body do jeho bodového hodnocení řidiče, avšak žalovaný jeho výtky nevyslyšel. Žalobce tvrdí, že žalovaný vycházel pouze z oznámení policie o spáchání přestupku. Taková oznámení je však podle něj nutno porovnat s příslušným rozhodnutím, kterého se týká, aby byla vyloučena možná chyba lidského faktoru či zvlé orgánu veřejné moci. Podkladové rozhodnutí není způsobilé pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče, jestliže z rozhodnutí není zřejmé, jakého jednání se měl přestupce dopustit. Z podkladového rozhodnutí musí být též zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, a údaje uvedené v rozhodnutí musí být čitelné, srozumitelné a přehledné tak, aby podkladové rozhodnutí vůbec bylo přezkoumatelné.
4. Žalobce dále namítá nedostatky pěti pokutových bloků ze dnů 18. 8. 2015, 27. 2. 2015, 9. 1. 2015, 8. 11. 2014 a 4. 10. 2014. Ve vztahu ke všem blokům uvádí, že v příslušných kolonkách nebyl dostatečně a čitelně identifikován přestupce, čitelně a konkrétně uvedena doba spáchání přestupku, jednoznačně stanoveno místo spáchání přestupku a jednoznačně vymezena skutková podstata a právní kvalifikace přestupku ani zřetelně uvedena uložená sankce a místo, kde a kdy byly pokutové (příkazové) bloky vydány, přičemž v nich též nebyly uvedeny údaje o oprávněné osobě a její podpis ani zřetelný podpis přestupce.
5. Žalovaný se žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. Poukazuje na to, že žaloba, ačkoli sestává z několika stran, je obsahově chudá. Správní orgány postupovaly v souladu se zákonem a s aktuální judikaturou a nepopřely ani zásadu předvídatelnosti či legitimního očekávání. Žalovaný má za to, že se věci dostatečně zabýval a nevycházel jen z oznámení o uložení pokut, ale i z jednotlivých pokutových bloků, které byly po obsahové stránce

bezvadné a netrpěly žalobcem tvrzenými nedostatky. Žalovaný s ohledem na předmět řízení zejména provedl přezkum evidence a ověřil, že body byly žalobci zaznamenány na základě pravomocných rozhodnutí a v souladu se zákonem. Správní orgán I. stupně si vyžádal i jednotlivé pokutové bloky. Výhrady, které žalobce vůči pokutovým blokům v žalobě uplatňuje, jsou obecné a ve vztahu ke všem pokutovým blokům zcela totožné. Závěrem se žalovaný vyjadřuje k otázce nedodržení lhůty pro vydání napadeného rozhodnutí, kterou ovšem žalobce v žalobě neadresoval.

Obsah správního spisu

6. Správní orgán I. stupně žalobci přípisem ze dne 20. 8. 2015 oznámil, že ke dni 18. 8. 2015 dosáhl dvanácti bodů v bodovém hodnocení řidiče, a vyzval jej k odevzdání řidičského průkazu.
7. Podle výpisu z bodového hodnocení žalobce z 20. 8. 2015 totiž byly žalobci zapsány třikrát 3 body za přestupky spáchané ve dnech 4. 10. 2014, 8. 11. 2014 a 27. 2. 2015 a dvakrát 2 body za přestupky spáchané ve dnech 9. 1. 2015 a 18. 8. 2015.
8. Součástí správního spisu kromě toho jsou oznámení Policie ČR (adresovaná vždy správnímu orgánu I. stupně) ze dnů 8. 10. 2014, 10. 11. 2014, 13. 1. 2015, 2. 3. 2015 a 19. 8. 2015, z nichž plyne, že žalobci byly uloženy blokové pokuty za přestupky spáchané ve dnech 4. 10. 2014, 8. 11. 2014, 9. 1. 2015, 27. 2. 2015 a 18. 8. 2015 spočívající v tom, že žalobce při řízení motorového vozidla ve třech případech nebyl připoután bezpečnostním pásem, v jednom případě držel v ruce telefonní přístroj a v jednom případě držel v ruce telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení.
9. Dne 28. 8. 2015 správní orgán I. stupně obdržel blanketní námítky, které žalobce – zastoupen zmocněncem AK Linhart o.s. (*pozn. soudu: šlo o dnes již neexistující občanské sdružení*) – podal proti všem záznamům bodů a především proti tomu, jímž bylo dosaženo hranice 12 bodů.
10. Přípisem ze dne 1. 9. 2015 správní orgán I. stupně oznámil žalobci (prostřednictvím jeho zmocněnce), že na základě námitek bylo zahájeno správní řízení, a současně jej informoval o tom, které skutečnosti byly podkladem pro záznam jednotlivých bodů do bodového hodnocení řidičů. Zároveň správní orgán I. stupně poučil žalobce o jeho právech a stanovil mu lhůtu 10 pracovních dnů k vyjádření stanoviska či k podání jiných návrhů ve věci. Informoval jej také o tom, že jestliže se žalobce k věci nevyjádří, bude po uplynutí stanovené lhůty rozhodnuto v jeho nepřítomnosti na základě zjištěných skutečností.
11. Dne 18. 9. 2015 žalobce zaslal správnímu orgánu I. stupně žádost o přerušení řízení na dobu 100 dnů s odůvodněním, že podklady k vydání rozhodnutí nejsou kompletní. Konstatoval, že dodává kopie podaných podnětů k přezkumným řízením, a požádal správní orgán I. stupně, aby posoudil podklady (blokové pokuty) z hlediska toho, zda jsou způsobilými podklady pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Ke své žádosti přiložil podnět adresovaný Krajskému ředitelství policie Středočeského kraje k zahájení přezkumného řízení ve věci pokuty uložené žalobci dne 4. 10. 2014 v blokovém řízení.
12. Usnesením ze dne 29. 9. 2015 správní orgán I. stupně řízení přerušil na dobu 100 dnů počítanou ode dne 18. 9. 2015 a po jejím uplynutí žalobce informoval o tom, že se v řízení pokračuje.
13. Výzvou ze dne 12. 1. 2016 správní orgán I. stupně stanovil žalobci lhůtu 7 pracovních dnů k seznámení se s podklady před vydáním rozhodnutí a upozornil jej na to, že jestliže se k podkladům nevyjádří ani nenavrhne jejich doplnění, bude ve věci rozhodnuto na základě shromážděných podkladů.
14. V reakci na tuto výzvu žalobce opětovně požádal o přerušení řízení na dobu 100 dnů. Ke své žádosti přiložil podnět adresovaný Krajskému ředitelství policie hlavního města Prahy k zahájení přezkumného řízení ve věci pokuty uložené žalobci dne 18. 8. 2015 v blokovém řízení. Správní orgán I. stupně v pořadí druhé žádosti o přerušení řízení usnesením ze dne 4. 2. 2016 nevyhověl, neboť pro přerušení řízení neshledal důležité důvody.

15. Následně správní orgán I. stupně vydal prvostupňové rozhodnutí. V něm předně konstatoval, na základě jakých skutečností došlo k záznamu jednotlivých bodů do bodového hodnocení žalobce coby řidiče. Dále uvedl, že řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů je třeba striktně odlišovat od řízení o jednotlivých přestupcích. Předmětem řízení o námitkách je posouzení, zda byly záznamy bodů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí či zda počet zaznamenaných bodů odpovídal spáchanému přestupku. Správnost a zákonnost podkladových rozhodnutí se v řízení o námitkách nepřezkoumává. S ohledem na to, že žalobce se do dne vydání prvostupňového rozhodnutí k věci samé nevyjádřil, ačkoli mu k tomu byla dána dostatečně dlouhá lhůta, neshledal správní orgán I. stupně žádný důvod, pro který by nebylo možné provedený záznam 12 bodů potvrdit.
16. Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí včas blanketní odvolání, které na výzvu správního orgánu I. stupně doplnil. Namítal, že výroková část prvostupňového rozhodnutí vykazuje vady, skutkový stav věci nebyl dostatečně zjištěn a v řízení nebyl brán zřetel na předběžné otázky ve věci podaných podnětů. Žalobce správnímu orgánu I. stupně vytýkal, že nezajistil podkladová rozhodnutí a že prvostupňové rozhodnutí není dostatečně konkrétní a srozumitelné. Tvrdil, že rozhodnutí nenaplnuje požadavky pro „*zápisy právních norem, kvalifikací a výrazů v rozhodnutích*“, k čemuž dále uváděl, že nelze střídat různé druhy psaní legislativních zkratk jako např. „*zákon o silničním provozu, zákon č. 361/2000 Sb., nebo dokonce zákon o provozu*“, či poukazoval na to, že za zkratkou „*Sb*“ se vždy píše tečka. Konstatoval, že správní orgán musí postavit najisto, že se jednání nesoucího znaky přestupku dopustil právě ten, kdo má být za přestupek postižen, a namítal, že oznámení policie o uložení pokuty v blokovém řízení nemůže být dostatečným důkazem o tom, že pro záznam bodů existoval způsobilý podklad. Žalobce správnímu orgánu I. stupně vytýkal, že z prvostupňového rozhodnutí nelze zjistit, zda a jakým způsobem byl proveden přezkum záznamů bodů učiněných na základě oznámení policie. Dále uváděl, jaké obsahové náležitosti musí pokutové bloky mít. Konstatoval také, že správní orgány musí postupovat předvídatelně a posuzovat shodné případy stejně, přičemž poukazoval na rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje vydané v roce 2014 v jiném odvolacím řízení.
17. Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Pokud jde o rozhodovací důvody žalovaného, soud odkazuje na odst. 2 tohoto rozsudku.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

18. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou.
19. Soud vycházel při přezkumu napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž byl vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, neshledal.
20. O žalobě soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl bez nařízení jednání, neboť se účastníci k výzvě soudu podle druhé věty citovaného ustanovení nevyjádřili. Soud měl tedy za to, že jejich souhlas s takovým procesním postupem byl dán.

Posouzení věci soudem

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. A.

21. Podle ustálené judikatury správních soudů poskytují oznámení policie, na jejichž základě je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, pouze určitou informaci o věci, avšak nelze z nich bez dalšího vycházet, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsanych v oznámení policie je třeba v takovém případě vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené. Oznámení policie (které má povahu úředního záznamu) samo o sobě nemůže být důkazem, na jehož základě by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se řidič přestupku dopustil, že byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu bodů (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, publikovaný pod č. 2145/2010 Sb. NSS).
22. Shora uvedené závěry však nelze chápat tak, že ke zpochybnění údajů dle oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, které zakládá povinnost správního orgánu vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, dochází vždy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal nebo že si jej není vědom. Je totiž třeba rozlišovat případy, kdy je námitka řidiče vyjádřena jen obecně, od případů, kdy řidič uvede a případně i doloží další skutečnosti nasvědčující tomu, že se přestupku ve skutečnosti nedopustil. Správní orgán je na základě obsahu námitek řidiče i obsahu samotného oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení povinen posoudit, zda lze při zápisu bodů do registru vycházet pouze z tohoto oznámení, či zda v řízení vyvstaly pochybnosti o údajích zde zaznamenaných, a je tudíž nutné tyto údaje prokázat pomocí dalších důkazů. V situaci, kdy je oznámení o přestupku dostatečně konkrétní a nezavdává důvod pro pochybnosti o jeho věcné správnosti a kdy vůči němu řidič uplatňuje pouze obecné tvrzení, že si přestupku není vědom, ke zpochybnění obsahu oznámení nemůže dojít (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011-74). Vedle toho ani námitky paušální, typizované a uplatňované šablonovitě ve všech případech bez ohledu na konkrétní skutkové okolnosti nevedou k povinnosti správních orgánů vyžádat si originály pokutových bloků. Takové námitky lze hodnotit jako nevěrohodné a pro přijetí tohoto závěru ani není třeba, aby správní orgány vyžádaly originály pokutových bloků (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019-44, nebo rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 21. 3. 2023, č. j. 59 A 3/2023-29).
23. Žalobce v řízení před správním orgánem I. stupně uplatnil pouze blanketní námitky, které během prvostupňového řízení vůbec nekonkretizoval. V takové situaci neměl správní orgán I. stupně povinnost vyžádat si příslušné pokutové bloky, neboť žalobce neuvedl žádné skutečnosti, jimiž by jakkoli zpochybnil pravdivost údajů uvedených v celkem pěti oznámeních Policie ČR, jež svědčily o tom, že se právě žalobce dopustil přestupků, za něž mu byly zaznamenány body do bodového hodnocení řidiče. Žalobcova ničím nepodložená strohá žádost, aby správní orgán I. stupně „posoudil způsobilost podkladů (blokových pokut), zda se jedná o podklady způsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče“, rovněž nezavdala příčinu k tomu, aby správní orgán I. stupně vyžádal všechny podkladové pokutové bloky a aby je z úřední povinnosti zkontroloval, jelikož takový přístup by činil z námitkového řízení oficiální řízení, jakým zjevně není (k tomu viz již citovaný rozsudek č. j. 6 As 174/2019-44). Správní orgán I. stupně proto nepochybil, pokud při absenci konkrétních námitek vyšel pouze z oznámení Policie ČR, na jejichž základě ověřil existenci podkladových rozhodnutí o přestupcích spáchaných žalobcem a to, že počet zaznamenaných bodů odpovídal spáchaným přestupkům, a pokud žalobcovy blanketní námitky zamítl a provedený záznam dvanácti bodů potvrdil. Nepochybil pak ani žalovaný, pokud při absenci konkrétních výtek zpochybňujících údaje zaznamenané v oznámeních o

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. A.

přestupcích shledal postup správního orgánu I. stupně správným. Žalovaný v tomto ohledu vycházel z přílehlavé judikatury a ze skutečnosti, že žalobce nezpochybnil náležitosti pokutových bloků.

24. Se žalobní argumentací, podle níž oznámení Policie ČR o uložení pokuty v blokovém řízení nemůže být dostatečným důkazem o správnosti zaznamenaných bodů a podle níž si správní orgány musí jednotlivá podkladová rozhodnutí (zde pokutové bloky) vyžádat a zkontrolovat je, proto soud za daných skutkových okolností nesouhlasí. Nedůvodná je pak i výtku, že správní orgán I. stupně a žalovaný měli provést důkladnou kontrolu podkladových rozhodnutí proto, že v jiných případech tak jiné správní orgány činí. Třebaže může být pravdou, že správní orgány i na základě obecných námitek „pro jistotu“ provádí oficiální přezkum náležitostí pokutových bloků, jedná se o postup nadbytečný a nevhodný, jenž lze považovat za určité dobrodiní poskytované správním orgánem nedostatečně aktivnímu účastníku. Takového přístupu směřujícího nad rámec uplatněných námitek se však nelze dovolávat i v jiných věcech a zejména z něj nelze dovozovat závaznou správní praxi, podle níž by se správní orgány měly v námitkovém řízení zabývat i účastníkem nevytýkanými aspekty, aniž by pro to existovala opora v zákoně.
25. Tvrzení, že žalobce v odvolání napadl jednotlivé pokutové bloky jako nezpůsobilý podklad pro záznam bodů, soud nepovažuje za pravdivé. Ani v odvolání totiž žalobce žádné *konkrétní* výhrady vůči pokutovým blokům či vůči oznámením Policie ČR nevzněl, ale uplatnil pouze velmi povrchní argumentaci týkající se obecně náležitostí pokutových bloků, nikoli však specificky náležitostí těch pokutových bloků, které byly podkladem pro zápis jeho bodů. Námitky zpochybňující jednotlivá podkladová rozhodnutí žalobce poprvé uvedl až v žalobě. Obsahově se přitom jedná o námitky paušální, zpochybňující všechny pokutové bloky shodně a směřující proti prakticky každému údaji v pokutových blocích. Takové šablonovité námitky, s nimiž se zdejší soud v případě žalobců zastupovaných ve správních či soudních řízeních JUDr. Radkem Bechyněm setkává opakovaně, přitom lze hodnotit jako *a priori* nevěrohodné, účelové a nezpůsobilé zpochybnit oznámení o uložení pokuty za přestupek jakožto podklad pro záznam bodů v registru řidičů (srov. již citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 174/2019-44 a rozsudek zdejšího soudu č. j. 59 A 3/2023-29 nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 12. 2022, č. j. 5 As 166/2021-14). Soud se proto těmito námitkami zvláště nezabývá a dodává, že i kdyby je žalobce uplatnil již ve správním řízení, nezaložil by tím důvod k tomu, aby správní orgány jednotlivé pokutové bloky vyžádaly a provedly jejich kontrolu (viz naposledy citovaná judikatura). Tím spíše pak nemůže jejich vznesení až v řízení před soudem, jenž je vázán právním a skutkovým stavem existujícím v době vydání napadeného rozhodnutí, vést k důvodnosti žaloby a k uložení povinnosti správním orgánům, aby se věcí opětovně zabývaly.
26. Ani obecná konstatování o tom, že žalovaný nerespektoval odvolací důvody, ignoroval předložené důkazy a návrhy, nezabýval se jednotlivými důkazními prostředky obsaženými ve správním spise či že některé důkazy jednostranně upřednostnil v neprospěch žalobce, nejsou s to založit důvodnost žaloby. Tato argumentace pro svou obecnost nesplňuje požadavky kladené na žalobní body, neboť z ní není zřejmé, které odvolací důvody žalovaný podle žalobce nerespektoval či které důkazy měl opomenout nebo chybně vyhodnotit. Není úkolem soudu, aby žalobní argumentaci domýšlel.
27. Závěrem soud konstatuje, že stejně jako žalobní argumentace nebyla přizpůsobena konkrétním skutkovým okolnostem tohoto případu a nereagovala na konkrétní rozhodovací důvody žalovaného a správního orgánu I. stupně, tak i vyjádření žalovaného

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. A.

podané k soudu vykazovalo znaky šablonovitosti. Tvrdil-li tedy žalovaný v rámci procesní obrany, že nevycházel jen z oznámení o uložení pokut, ale i z jednotlivých pokutových bloků, které si správní orgán I. stupně vyžádal a které byly po obsahové stránce bezvadné, pak šlo o tvrzení zjevně mylné a nemající oporu ve správním spise, protože mu soud nepřikládal žádnou váhu. Na věc nepřiléhající argumentace, již žalovaný hájil zákonnost napadeného rozhodnutí, totiž nemohla nic změnit na tom, že v samotném správním řízení postupovaly oba správní orgány se zřetelem k tomu, jaké námitky či odvolací výtky žalobce vznesl a přizpůsobily tomu svůj procesní postup.

Závěr a náklady řízení

28. Vzhledem k tomu, že žalobní body nebyly důvodné a soud nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, byla žaloba zamítnuta (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
29. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Úspěšný žalovaný vznik nákladů řízení o žalobě nepožadoval a ze soudního spisu neplyne, že by mu vznikly nějaké náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti. Soud proto ani žalovanému právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. srpna 2023

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. A.